

Hermínia Mas
Ganadora del 9é Premi Tardor de Poesia, con el trabajo $\square$ La pell del pensament.

Camps de blat

JavaScript no está habilitado!

To display this content, you need a JavaScript capable browser.

```
swfobject.embedSWF('/plugins/content/avreloaded/mediaplayer.swf','avreloaded0','300','20','9.0.115','/plugins/content/avreloaded/expressinstall.swf',{file:'https://amicsdelanatura.org/archivos//audio/VEUTARDOR/blat.mp3',width:'300',height:'20',showeq:'false',searchbar:'false',enablejs:'false',autostart:'false',showicons:'true',showstop:'true',showdownload:'false',usefullscreen:'true',backcolor:'0xFFFFFFFF',frontcolor:'0x000000',lightcolor:'0x000000',screencolor:'0x000000',overstretch:'false'}',{allowscriptaccess:'always',seamlesstabbing:'true',allowfullscreen:'true',wmode:'window',bgcolo
```

r:#FFFFFF',menu:'true'}, {id:'p_avreloaded0',styleclass:'allvideos'}});

No et deixis dur pels vents que passen de pressa i et porten
a llocs on no volies anar.
Segueix el teu cor,
que pot equivocar-se.
Però no t'equivoquis
perquè algú et fa fer un camí
a contracor.

Atura't, en canvi,
a mirar els paisatges que no canvien:
els camps de blat estesos sota el sol.
Mira'ls un dia, i un altre dia...
i pensa que jo també els he mirat,
i també els va mirar la meva mare
i la mare de la meva mare.
No des de la mateixa eixida,
però sí amb la mateixa mirada.

Deu anys

JavaScript no está habilitado!

To display this content, you need a JavaScript capable browser.

```
swfobject.embedSWF('/plugins/content/avreloaded/mediaplayer.swf','avreloaded1','300','20','9.0  
.115','/plugins/content/avreloaded/expressinstall.swf',  
{file:'https://amicsdelanatura.org/archivos//audio/VEUTARDOR/deu.mp3',width:'300',height:'20',  
showeq:'false',searchbar:'false',enablejs:'false',autostart:'false',showicons:'true',showstop:'true',s  
howdigits:'true',  
showdownload:'false',usefullscreen:'true',backcolor:'0xFFFFFFFF',frontcolor:'0x000000',  
lightcolor:'0x000000',screencolor:'0x000000',overstretch:'false'}  
,{allowscriptaccess:'always',seamlesstabbing:'true',allowfullscreen:'true',wmode:'window',bgcolo  
r:#FFFFFF',menu:'true'}, {id:'p_avreloaded1',styleclass:'allvideos'}});
```

Es lleven a trenc d'alba i esmorzen
encara de fosc.
I de fosc
surten a l'era i al camp.
I el dia neix
i els troba treballant.
A les dotze
tornen a casa,
a recer de la frescor
del murs gruixuts.
Les hores de sol fort
les passen a dins.
Després, tornen al camp.
Fins que arriba el crepuscle
amb les ovelles
i es van sentint les esquelles de fons.
Passen el rosari i sopen.
El padrí Jaume arrenca un full del calendari:
29 de juliol de 1970.
Dia de Santa Marta.
Falten pocs dies perquè facis 10 anys.

Mongetes tendres

JavaScript no está habilitado!

To display this content, you need a JavaScript capable browser.

```
swfobject.embedSWF('/plugins/content/avreloaded/mediaplayer.swf','avreloaded2','300','20','9.0  
.115','/plugins/content/avreloaded/expressinstall.swf',  
{file:'https://amicsdelanatura.org/archivos//audio/VEUTARDOR/mongetes.mp3',width:'300',height:'20',showeq:'false',searchbar:'false',enablejs:'false',autostart:'false',showicons:'true',showstop:'true',showdigits:'true',  
showdownload:'false',usefullscreen:'true',backcolor:'0xFFFFFFFF',frontcolor:'0x000000',  
lightcolor:'0x000000',screencolor:'0x000000',overstretch:'false'}  
,{allowscriptaccess:'always',seamlesstabbing:'true',allowfullscreen:'true',wmode:'window',bgcolor:'#FFFFFF',menu:'true'}, {id:'p_avreloaded2',styleclass:'allvideos'});
```

Vinc d'una família on els homes es llevaven a trenc d'alba
per anar cap al camp
i la padrina feia els esmorzars
i donava herba als cunills
I encara hi havia temps
per escoltar la ràdio
mentre la tieta Pilar cosia
els pantalons estripats.
Avui he tingut temps de cosir un botó
a la bata de la meva filla,
i m'he recordat dels llargs estius assolellats
a l'eixida amb la tieta Pilar,
escoltant qualsevol emissora
i llegint "Azucenas"
Com sabíem estirar el temps
sense haver-lo de tallar.
Damunt la taula de pedra
tallàvem les mongetes tendres per al sopar
i les tardes s'estiraven i s'estiraven.